

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e264083/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

en Betingelse fra Forfatningsendelse med den i Forretningsskemaet betegnede betegnede forfatningsendelse.

Ordfører: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at man dog ikke kan sige, at det er Riksdagen en Reaktionsforandring, thi naar de foreslaaede Lov udtaltes, kommer i Reaktionen ingen anden Mening ud end om de blive gaaende. Det er netop det Bæstselige ved en Reaktionsforandring, om Forandringen medfører en anden Mening eller ikke, og det gjælder disse Lov, thi det er paa begge Sider kun Ordfører, der ere nærværende.

Ordfører: Derfor maatte forbeholdet mig et Tilfælde, naar jeg vil, jeg vilde kunne bringe det til Renselse, at det er her noget ganske andet end en Reaktionsforandring. Derfor jeg ikke har midtforhaand den arede Forslagslillede Rening, har han . . .

Viceformanden: Om Realiteten man det arede Medlem ikke tale mere end en Gang.

Ordfører: Jeg maatte dog bemærke, at der maatte dog see en flere Reaktionsforandring; thi naar det heder: „Jagen Udlandning kan faa dansk Indførelse uden ved Lov, men Svenskere og Norske maatte ikke agtes for Indførelse, naar de have saakaldt Ophold i Riket“, saa maatte det dog ved heder saaledes: „Jagen Udlandning kan faa dansk Indførelse uden ved Lov, dog ikke Svenskere og Norske maatte agtes for Indførelse, naar de have saakaldt Ophold i Riket.“

Ordfører: Jeg maatte tage mig den Frihed at spørge, om man ikke, naar vi tale om, hvorvidt denne Sag skal henføres til Komitee eller ikke, man tale flere Gange?

Viceformanden: Ja, om Formen, men ikke om Realiteten af Sagen, naar man allerede tidligere har ytret sig.

Udgæevningsloven: Jeg vilde blot gjære samme Bemærkning, som den arede Røde kongevalgte Rigsdagmand (Ordfører), at jeg troede, at der for Liden kun handlede om den fornævnte Coalition, hvor man kunde tale flere Gange, og jeg vil da blot i Forbindelse dermed fremsætte det Spørgsmaal, om hvis Sagen udsættes og Diskussionen optages paan, og naar saafremt Komiteen muligen efter at have afsluttet det fremsatte Brev taget Diskussionen under Overvejelse var kommen til at foreslaae en Reaktionsforandring, om da ikke de Medlemmer, der have talt om denne Sag under en ganske anden Forudsætning, maatte være berettigede til at tage Ordet igjen?

Viceformanden: Dette synes ikke at være nogen Tvivl underforstået; men der maatte dog være en Ende paa Sagen, og jeg skal derfor, efter hvad der tidligere har været ytret, udsætte den videre Diskussion og Afgjørelsen af dette Forslag til i morgen.

Ordfører: Er Formanden berettiget til at udsætte det?

Viceformanden: Ja, det antager han. (Flere Stemmer: Ja! Ja!)

Man gik derpaa over til § 47 i Udsættelsen, der lyder saaledes: „Ordfører af Tingene afgjøre selskabet Oplysningen af sine Medlemmers Bælg.“

Der uden videre Diskussion blev enstemmig vedtaget med 110 Stemmer.

Til § 48, som derpaa tog sig under Behandling, indeholdt Udstemningstilfælde følgende:

48) Ordførers Forslag: § 48 ændret saaledes: „Ordfører — anerkendte, at paa, at han vil være Kongen og Rikets Forfatning tro, saant rettelig regte sit Kald til, saavel det haare

til ham, at opretholde Altes Ret og fremme Kongens og Folkets Vel.“

49) Udsættelses Forslag: „Ordfører nyt Medlem afkommer, saafremt Oplysningen af hans Bælg er anerkendt, at paa Grundloven.“

50) Ordførers betingede Forslag: „Ordfører foreslaaet saaledes: „Med Al, hvad mig helligt og hæder er, lover jeg at holde Danmarks Riges Grundlov.“

51) Grundlovs Forslag: „Efter „lover jeg“ tilføies „at tale og fremme efter min bedste Overbeviisning.“

52) Udsættelsen: Ordfører nyt Medlem afkommer, saafremt Oplysningen af hans Bælg er anerkendt, følgende Ord: „For den almægtige Guds Naam lover jeg at holde Grundloven for Kongeriget Danmark og Stedelv.“

53) Ordførers Forslag: „Ligeledes udtaler han skriftlig følgende Erklæring: „Jeg erklærer, at jeg for at blive Medlem af Rigsdagen ikke har givet eller lovet nogen Noget (Guld eller Sølv) af hvad Navn nævnes kan, ei heller at vilde modtage Saadant.“

54) Gule Paragraphen.

Ordførers Forslag: „At Paragraphen afskaffes udsættelse derved.“

De under Nr. 48, 50, 51 og 53 stillede Forslag erholdt den fornævnte Understemme.

Ordfører: Med saa det skal jeg tillade mig at anbefale det af mig under Nr. 53 stillede Forslag. Ugenede Beskæmmelser ere optagne i flere Landes Grundlove, f. Ex. den hollandske Artikel 81, og det forekommer mig hensigtsmæssigt at optage den hos os, da derved Beskæmmelser ved Valgene og Røden af Stemmer, saaledes som det skal være tilfældet i England, ved selve Grundloven vilde fremmede i den offentlige Mening som uønsket. Det er temmelig almindelig blevet sagt, at der ved den Valghandling, hvorved vi ere valgte til denne Forsamling, paa flere Steder er givet Væbne om at fæste visse Valgter Jord eller andre Fordele, og at der er tilbudt og givet den Valgte Gaver eller Betaling for at virke herfor. Hvorvidt dette er sandt eller ikke, skal jeg ikke kunne sige; men at Tilbudt kunde see, vil dog ikke nogen denegte, og at derved mangen Mandmands eller sande og rette Begreber kunne vildledes. Udsættelse for hoierestående Embedsmænd kunde man tænke sig, at der i Fremtiden kunde optage Hensigt til at erhverve sig deres Underordnedes Stemmer ved paa en eller anden Maade, middelebart eller umiddelbart, at love ved Retlighed at erindre dem. Da vi nu faaer ved Indtættelsen i det konstitutionelle Liv, forekommer det mig ønskeligt, at man fra Begyndelsen af undgik at komme ind paa en saa demoraliserende Vej som den at hvide Stemmer, og at en saadan Beskæmmelse, som den af mig foreslaaede, blot ved at den haarer i Grundloven, vil have alle ringe Rytte til at forhindre det, er min Overbeviisning; thi ogsaa jeg troer, at Grundloven vil blive en Bog, som vil findes og læses i hvert Huus i Landet, og at dens Ord og Tanker meget snart vilde gaae over i Folkets Tanker og Liv.

Med Hensyn til hvad jeg under den foreløbige Behandling tillod mig at ytre om Uden, maatte jeg være meget tilfreds med den Redaction af Paragraphen, som det arede Udsættelse nu har foreslaaet under Nr. 49 paa Listen, hvortil det blot siges, at Ud paa Grundloven skal afskaffes uden at omtale Naaden, hvorpaa, og Formen, hvorefter dette skal see. Jeg formoder, at det vil see skriftlig, og da kan den Beskæmmelse under Nr. 53, som jeg ønsker tilføies Paragraphen, ikke heller med nogen praktisk Bæstselighed eller foresaage nogen Vildledselighed.

(Ordfører.)